

[Poul Hansen (Kalundborg).]

regeringen vil lede arbejdet på en sådan måde, at ingen mulighed for positive fremskridtsvenlige resultater går til spilde.

Erik Eriksen: Lige siden den nye grundlovs vedtagelse har der fra forskellig side været peget på betydningen af den samling, som nu er påbegyndt.

Kongen pegede på det åbningsdagen, og folketingets formand har ved forskellige lejligheder gjort det samme.

Etkammergrundlovens folketing står med et meget stort ansvar; ikke mindst det første folketing og den første samling vil blive fulgt med opmærksomhed. Og hvadenten vi hører til på regerings- eller på oppositionsbænkene, kan vi hver gøre vort til, at den nye forfatning og tingets arbejde kommer til at indtage den rette og fortjente plads i befolkningens bevidsthed.

Der er for mig ingen tvivl om, at den grundlov, vi nu lever under, giver en god ramme for den gerning, der her skal gøres.

Jeg tror, at vi alle er klar over det øgede ansvar. Folketingets arbejde vil ofte blive formidlerens, og må være det. Heri ligger ikke, at meningsbrydningerne vil høre op. Absolut ikke.

Det skal de heller ikke. Så forskellige vi er af opfattelse, af livsstilling, erhverv, hvori mange af os varetager en daglig gerning, må og skal der altid være brydninger imellem ideer og opfattelser, men formidlerens gerning kan ikke undværes. Den har bud til begge sider her i salen. Jeg er mig bevidst, at den også har bud til den oppositionsbænk, hvor jeg har min plads.

Jeg vil gerne slutte mig til den velkomst, som statsministeren rettede til de to grønlandske repræsentanter. Det var ikke blot for Grønland, men også for os hernede en stor og betydningsfuld dag, da Grønland blev en ligeberettiget del af det danske rige og dermed fik sine egne repræsentanter her i tinget. Det er understreget og fastslået, at nu hører vi for alvor sammen og er fælles om rettigheder og pligter.

Jeg skal derefter sige nogle ord om valget og regeringsskiftet.

På baggrund af tre meget vanskelige år var det for mig at se et overmåde smukt valg for de daværende regeringspartier,

et valg, der er grund til at være taknemlig for.

Venstres fremgang var meget betydelig. Der må sættes streg under den solide placering, venstre har fået også i købstæderne og hovedstaden.

Fremgangen må — som jeg allerede har sagt — ses på baggrund af tre vanskelige år, hvor hovedopgaven var at bringe orden i vore økonomiske forhold. Det er næppe nogen behagelig opgave at få overladt — men det behøver jeg forøvrigt ikke at fortælle socialdemokratiet.

Da venstre og konservative trådte til i efteråret 1950, var økonomien ikke i orden. Valutaunderskuddet voksede dag for dag. Det er nu afløst af et overskud. Det er rigtigt, at omslaget i de internationale konjunkturer hjalp os. Men det er lige så rigtigt, at vi gjorde, hvad vi kunne for at udnytte dette omslag.

Vi overtog en inflationsøkonomi. Også her kan vi pege på håndgribelige resultater. Priserne er i denne periode steget væsentlig mindre hos os end i de fleste vesteuropæiske lande. Herigennem har vi styrket vor konkurrenceevne overfor udlandet.

Hovedmålene for vor politik blev således nået. Frigørelsen af vor økonomi har givet et sundere grundlag for produktionen og har været til gavn for hele samfundet. Arbejderne har i dag fuld beskæftigelse ved en produktion, der danner et helt andet og langt solidere fundament for fremtiden, end tilfældet var for tre år siden.

Også set fra et forbrugersynspunkt er fordelene åbenbare. Priserne er bragt i ro. Pengene har fået mere værdi. Udvalget af varer er langt større, end da den venstre-konservative regering tiltrådte. De bedste udenlandske varer konkurrerer i dag med indenlandske, d. v. s. forbrugerne kan vælge og vrage.

Det bo, den socialdemokratiske regering overtager, er således betydeligt mere værd end det, den efterlod sig, eller rettere sagt: forlod, i 1950. Den høje regering får tilgive mig, men det er med en betydelig interesse, jeg vil følge „en ny politik“'s udvikling. Jeg erkender gerne, at socialdemokratiet også havde et godt valg — selvom det hverken procentuelt eller absolut var så godt som venstres. Hvis man ville gå i detaljer og undersøge socialdemokratiets